

Světová 1/2 sekvenční rekord - 117-way: 2 body

V červnu 2014 jsem se v Perris Valley, USA, stala 2 světových rekordérkou. Odjakživa jsem si rázně zřídily se s tím, že se k nim budu na starší kolena vracet. A událost, jaká byla v Perris Valley, pro mne měla smysl zaznamenat. Chtěla jsem udělat zkrácenou verzi úniku speciálně pro 4000.cz, ale z důvodu nedostatku času a nechuti upravovat pro sobě, jakákoliv texty zveřejněné celá. Koho zajímá, skájkání, goto kapitola Den 6 :-)

Přemýšlím, jak jsem se k takové akci vlastní dostala a opravdu nevím, kde to vše chco zašlo. Jestli v červnu tohoto roku, kdy jsem v pomatění - mysli vyplnila mnohostránkovou přihlášku a odeslala ji organizátorovi úenského světového rekordu, nebo vloni v Polsku, kde jsem poprvé skájkala pokusy o 100-way, nebo přede lety v Klatovech, kam jsem jednoho dne přišla s padákem v jedné ruce a stanem v druhé s touhou začít skájkat v tětí - sestavy se mne ujali úpiškoví load organizátoři na velké sestavy a nebo v roce 2006 v Praze, kde Lojzek organizoval sestavy ze dvou letadel s našimi přáteli (a kde byl jediný z úech) a kde mne přesvědčil na společné s nimi a já poprvé začala opravdovou bigway (byla to 17-way se třemi body a mělem mi vypadly oči nadšením).

Ale asi se nejvíce hodí začít zprávu, která mně přišla do Facebookové schránky 6. září 2014 (tedy měsíc před událostí), a to přímě od Toma Jenkinse, jednoho z organizátorů rekordu. Zatímco jsem v sobotu večer zduřeně listovala Facebookem, objevila se nová zpráva: "Hana. This may be very late notice. But you have a slot on the Womens World Record in Perris next month if you can make it. Please contact me. Or Kate Cooper-Jensen." Na kolik minut jsem fascinovaná šetla tu zprávu pořád dokola, než jsem uvědomila, že bdím. Teprve za několik minut jsem na kláves vyřukala stručnou odpověď: "Hi Thomas, I will be there!". Měla jsem hrubou představu o úkladech akce, ale netušila jsem, jestli se úenu letenky, jestli potěbují vřum, že nemám pas, že netuším, kde tam bydlet ani jak se dostat na dropznu. Tyto organizační záležitosti pro mne představují značné stres, nicméně pozvání na Světová 1/2 nelze odmítnout. Velké sestavy jsou měj sen a nejvíce sestava je megasen.

O co v rekordu šlo? Jedná se o sekvenční rekord, kdy je členem chytit sekvenci dvou bodů. Stávající rekord (směšený - sestava, kde jsou muži i ženy) byl 110-way se 2 body. Nový rekord je naplněn na 120-way se 2 body. Organizátoři tedy uložili poměrně směšný cíl - pokoušet stávající směšený rekord, a to téměř lidem, složeným vřum z úen a ustanovit tím souasně celkovou i úenskou světovou rekord. 2 světové rekordy v jednom sešhem přímě dně - jsem vyřadila všechny formality a dokonce se mi podařilo zajistit si spolupráci z Angeles do Perris Valley. Přijíká auta na městě totiž pro mne nepřipadala v úvahu jednak z finančních důvodů, dále z úistě praktických důvodů - představuje, jak já coby světová - a ne moc dobrá úidiš, jezdím v LA po x-proudě silnicích je skutečně absurdní. Jelikož jsem nikdy nebyla v Americe, ani jsem nikdy necestovala sama, byla pro mne cesta na město téměř noční - měrou. Paradoxně jsem neměla obavy ze seskoků, ale vřum z toho, jak se do dostat.

Nastal den D a já vyrazila na pražskou Ruzyni. Naše letadlo odstartovalo do Londýna o 30 minut později. V Londýně jsem měla na příměstup na let do Los Angeles jen 70 minut, což mne vyburcovalo k u mne nevědaně asertivitě, a když jsem drže předběhala všechny, kdo si to nechali lšbit, dokonce i ty, kteří si to lšbit nechtěli nechat a svůj let se stihla bez přehánění - doslova v posledních vteřinách. Za mnou zavřeli naši gate a poté, co jsem se zpocení a vyřadila zhroutila do svého sedadla, nám pilot oznámil, že 3 lidé let nestihli a budeme mět 20 minut zpoždění se musíme najít a vyložit jejich zavazadla. Jak mělo staš, abych byla mezi nimi! Tímto okamžikem jsem považovala všechny zřisadné překážky za překonané a uvědomila jsem tomu, že novému světovému rekordu již nes

Doprava do Perris proběhla dle plánu a po páteční jezdě na dropzónu jsem zvládla jen checkin a zapadla do postele. Další den jsem se probudila už ve 4 hodiny ráno a i když jsem byla unavená a moc chtěla spát, už to prostě nešlo. Začala jsem tedy studovat manuál, který jsme měli za účelem pátečního startu před ránem nástupem. Zapamatovala jsem si jména kapitány sektoru, kapitány letadla, svého slotu, jména lidí, na které se zapojuji a kteří pravě a levě straně, svoji pozici v sektoru, pozici v letounu při skoku a samozřejmě letoun, do kterého patřím při rozchodu a otevření. Pozorně jsem si prostudovala plány naší sestavy, rozchodu naší vlny a pravidel pro účastníky. Přestože se někdy v rámci se později měnily (slot, lidi okolo, pozice v letounu, výšky rozchodu jsem později hodná řada, že jsem tomuto manuálu věnovala dostatek času. Na rozdíl od ostatních účastníků jsem byla sama za sebe, nikoho jsem neznala a občas jsem měla i problém s jazykovou bariérou (obzvláště v našem sektoru kde bylo mnoho Rusů a Lenka, kapitánka sektoru, občas mluvila jen rusky). Manuál nás také upozoroval na specifika seskoků z výšek a na skutečnost, že všechny seskoky (i ty tréninkové, které budou jen z 4900 metrů) budeme ze cvičných dříve skákat s kanylou s kyslíkem. Kanylou obdržíme při ráně nástupu, v letounu si ji zavedeme do nosu před nasazením páteřní a hadičkou, která nám bude vykukovat z pod páteřní se připojíme na letounu. Takto mohou být na kyslík napojeni do poslední vteřiny před skokem i floatem, kteří vyléžou v letounu.

Den 1 a 2

V 7 ráno jsem konečně vyrazila na letiště, kde jsem se připravila na seskoky a začala se seznamovat s ostatními účastnicemi rekordu. Poté bylo celé dopoledne bezpečnostní školení, postupně se nám představily kapitány jednotlivých sektorů a rovněž jsme byly seznámeny s plány následujících seskoků. První dva dny jsou určeny tréninkovým seskokům ve třech menších skupinách - jedna skupina byl každý den 1/2 základ, a druhé dvě byly 2x 30way, když jsme měli za účelem se ve třetí části páteřní oblékat na 4-way základ v co nejvyšší formaci (tak, aby mohla simulovat naši sektorové rekordní pokusech). 4-way základ pro nás vytvořili pílové - své tovární organické sestavy.

Přimi první-m seskoku jsem byla velmi nervózní, protože mi vadila nosná kanyla na kyslík, šla jsem poprvé z Twin Ottera, poprvé na nové dropzápně - zkratka těch poprvé bylo poměrně dost. V průběhu dalších seskoků jsem už získala obvyklou jistotu a soustředila se na správnou pozici těla, na přesné umístění sestavy a samozřejmě trekingů - vyšla na mé pozice leadera a přimě každém seskoku jsme měli, byť ve 30-way, za úkol trekovat jen do stran (jako kdyby se rozcházeli dva manci v 2-way).

Po otevření jsme tedy kolem sebe měli vždy dost padáků, a to i v takto malých sestavách. Šířelem tržnicových way bylo záskat orientaci v daném sektoru a sledit se na organizátory danou průměrnou rychlost 193-196 km/hod. Každě, kdo někdy skákal velké sestavy, ví, jak je to důležitá pro základ, aby tuto rychlost udržel po celou dobu se konstantně. K udržení tohoto cíle je třeba, aby všichni pracovali na průměrné rychlosti i po zapojení do sestavy a aby dovedli pomoci - zejména tak, aby se přimě volně přidu cítili komfortně, tedy měli rezervu jak dolů, tak nahoru, a když dojde k velkému zpomalení formace. Mnoho šoků by se divilo, že zejména nosily i holky, kdy vyskakovaly ze zadních špiček letadel a létaly na krajích formace. V průběhu prvních dvou dnů se nestalo ani jednou, že by se naše sestava nechýtila, většinou jsme je třeba daly asi přimě změny - stihlo by se těch změn víc, ale nebyly daných seskoků, proto nepřimě zely k dalším změnám klíče. Na konci druhého dne jsme si je třeba skořily 2 skokohromady jednu 60-way.

Den 3 a 4

Táto den ráno nám organizátoři oznámili, že za nás máme skákat tržnicov 120-way a budeme je skákat po dny. Pro některé z holek (většinou mne) to byla největší formace, jak se kdy stala, ale organizátoři nám nekladli na srdce, a ne se nenecháme stresovat velkým úsilem. Poprvé skáču z formace o 6 letadlech. Jsem pátá-mo v předním letadle a vyskakují s Katyou jako poslední, poté pátá-mo v druhé formaci na nás. Prvním seskokem mi půjde trochu těžší se orientovat, i když jsme to celkem na zemi prošli snáze ale pátá-mo další skoky už jsem letěla v letadle na jistotu.

Abych vám pravdu, nepřijde mi nějak těžší přiletět do toho správného sektoru a tam se zapojit na toho správného tím správným způsobem, pokud se koncentrujete skutečně jen na tento úkol a věnujete dostatek času vizualizaci svého letu pátá-mo bránu, pátá-mo stoupaná- v letadle atd. Na co jsem se necítila být připravená, bylo 120 otevřená padáková ve vzduchu. Byly prostě větrné! Nedovolila jsem si udělat těmto úsilem úsilem zatáčku a okolní prostor jsem kontrolovala neustále. Když vám zabere dost koncentrace už jenom to, abyste se nefixovali například na padáky, která se nacházejí blízko vás nebo na kameramana, která by vám možná mohl udělat pádnou fotku, protože je horečka za nebo nad vámi:-)

Během této ho a čtvrtého dne jsme tedy zřekli pátá-mo hled o tom, jak to vypadá v tom kterém sektoru v kontextu tak sestavy, zlepšovali jsme práci v trekovacích třech a postupně jsme dostali povoleno brát gripy. Na konci čtvrtého dne pátá-mo seskokem z pouhých 5000 metrů tak bylo 5 sektorů ze 6 kompletních, a to je pátá-mo objevená stuha (ta byla klásem pro pátá-mo do druhého bodu, i když v daném seskokem jsme je neměli povoleno do druhého bodu pátá-mo Stuha však byla vypouštěna, protože Kate také potřebovala zředit praxi v klásování.

Pátá-mo v používání byla občas poměrně dobrodružná - je to dějno tím, že i v používání existují jisté atraktivní a máte si být jisti, že pátá-mo tomto počtu lidí ve vzduchu se ta stejná mástečka, která se vám zdají atraktivní, atraktivní i nám komu dalšímu a dochází tak k určitému tlaku nad takovou "pátá-mo plochou". Je tedy třeba neustále oči na stopkách a mozek pátá-mo na "zapnuto". V každém pátá-mo padáku je třeba dodržet směr pátá-mo na dropzány, i když to pro vás znamená pátá-mo do použití po větru mezi pichlavě keátme. Při takových jíprachem jsem si vyzkoušela také a musím vám říci, že po takové jíprach na otevřeném korbě, dříve po práci okolní dropzány, jsem zavrhlá i taková tričko na další seskok a jen jsem se pátá-mo káva voávkou a deodorantem s oáista prostě bude muset vydržet do večera. Dan Brodsky- Chenfeld nás ostatně už druhý den skáču pátá-mo "girls", no pátá-mo nechtím na laskavém tenámi.

Den 5

Po 4 tržnicových dnech už za nás nala být znáta, za den jsme sice dělaly jen 4 seskoky, ale každému ses

přecházelo asi hodinově sušené - v použití, v plně vstroji, helmě, se zátěží 3/4 ovámi pájsy a se vřím, a to v teploty. Všechny jsme měly oděny z přístrojů, vřítina holek modřiny od zátěží 3/4 ová ch pájsá, která z a do toho se začaly objevovat dust devils - vzdušná vřítina, která představuje velké riziko pro paraútlistu na otevřené padáku. Když jsem se zeptala, co se stane, když se nebudu moct dust devilu vyhnout a vletím do něj, bylo moje odpověď: "You will be injured. But most possibly, you will be dead." Nakolik zranění - náhle téměř bohužel i potkalo, například zlomená noha, poranění kotníku (které se při rdně po akci ukázal jako zlomená kůstka) atd.

Přítel den se nesl ve znamení pokusu o rekord a náhle vřítiny podivně kolísaly - vřítiny jeden seskok byl naprosto 3/4 asná a druhý seskok téměř katastrofa. Já osobně jsem se tento den začala cítit trochu demotivovaně, jsem měla pocit, že neměly nikdy udělat sekvenci dvou bodů, když nechytíme ani první bod. Ale zkušenější a účastnice mě trpělivě vysvětlovaly, že celá sekvence je jen o prvním bodu - druhý bod už je jednoduchý. A budeme připraveni, dostaneme vřítinu - vřítinu - aby se stihl druhý bod. Což jsme tak přítel den dostaly jsme tak skákat z vřítiny 5300 - 5500 metrů nad terčem. Přímě posledním seskoku tohoto dne bylo opřít 5 sektorů ze pochytných a dokonce přímě do druhého bodu! Está sektor vynechal první bod a šel rovnou do druhého bodu kde chyběl jeden grip. Všichni upneme svoje naděje na zřítinu, protože přímě námi jsou poslední dva dny téměř chytit rekord posledního dne akce by bylo mnohem těžší, než chytit ho o den dříve.

Den 6 - rekordní den

Está den ráno se ale budíme do zamračeného dne. Trvá celá dopoledne, než se obloha konečně roztrhne a ne. Dan BC šel do letadla (mezi tím tak bylo několik plánůch poplachů, takže jsme byly několik hodin pod permanentním tlakem v režimu stand by a dvakrát jsme se oblékli do "plně polní", abychom vřítinu zase sundaly kvůli oblačnosti). Zde se naplno projevila profesionalita účastnic, neslyšela jsem od žádných z nich remcání, všechny byly včas na bránu, všechny se soustředily jen na přímě seskok. Než jsme šly na první seskok dne, stihly jsme také všechny provázkovat (postupně po jednotlivých sektorech) poslední fázi přímě vřítinu - k sestavě.

Nastupujeme do letadla, kde se jako obvykle ve 300 metrech odpoutám a sedám si ve Skyvanu na schůdk za pilota, abych mohla pozorovat okolní krajinu. Chvillemi zavírám oči a představuji si celou seskok. Ve výšce náletu otevřeme dveře, svatá zelená, soustředěně se na klidně a pomalě dýchám - a GO!

Během s Katy, vysoko mě a vlevo od sebe hledám Holly v modré kombině, a také Lenku v červené, která má mi referenční body. Přiletím do svého sektoru a pozoruji celou sestavu přelétat a pode mnou, jak se kráslavě a plynule formuje. Celá sestava padá neuvěřitelně klidně, každá je přesně tam, kde má být, a celá to zapadá jako mozaika. Nevezmu grip, v m, že mám dost času a stihnu se jet, nadechnout a vydechnout, nechtám Katu Zatemně sleduji sestavy, nastavuji levou ruku pro Kelly, angličanku, která se napojuje na mne a se kterou se myslím s Katou na sebe vždycky culíme přímými trekovými, rameno na rameni. Kelly mne chytí a náš sektor je tak úplně celý, jak sestava padá konstantně rychlostí, a hlavně, že v ní nejsou žádné vřtání. Náš sektor lehce stran - doprava a doleva a snažím se kolenem srovnat osu tak, abych byla za Lenkou a Holly (kde také mám být). Držím se celou vědomost a stuha přímě nikde - žádná tady je! Kate vytáhla stuhu ze svého rukávu a stuha nyní nad sestavou. Konečně se tedy použít mě, odpoutám v mě přímě vteřiny a chytíme druhou tvar. Nedám mi to a i kdybych do středem, přímě po krajích a za mě si být jistě, že tento seskok je rekordní. Klásem k rozchodu je o Lynn přímě mo ze sestavy, Lynn otevřel, uvidím padáček a jakmile vidím její - "vzdávajíc se" ruce, couvám ze sestavy a čekám, až se na mne otočí - máj trekovac - tím. Pak se pomalu otočí a zvolna trekuji od sestavy celý, že mne Kelly chytí za pravou ruku, podávám se doleva a usmívám se na Katu a Mexičanku - obě se na mne tleskají, pusou od ucha k uchu. Zvláštní - tenhle pohled asi nezapomenu. Přímě rozchodu našeho trekovac - ho tím vidím holky, jak letí každá svatá směr a tím se, až se s nimi po přímě - obejmu a až se podívám tohoto seskoku.

Přímě na malý kousek trávě k Danovi BC a ten se na mne usmívá a hlásá, že ze země to vypadalo dobře za mnou přímě Kate Cooper a slyším ji, jak Danovi přímě, že nemám pochyb o tom, že jsme byly chyceny. Te rozhodně, aby posoudili každou jednotlivou grip. Zhruba za hodinu se scházíme na debriefu v oběm hangáru a čekáme, co nám Kate přímě. Po celou dobu běhám - na oběm - obrazovce videa ze seskoku a tak jsme všechny nedo bojáme se, aby rozhodně nepřímě s tím, že někdo držel špatně grip.

Kate pustí video ze seskoku a když dojde na zkompletování sestavy, dá na videu pauzu, otočí se do hangáru a zdvihne ukazováček (na znamení: "Toto je 1. bod". Stejně tak to ale mohlo znamenat: "A teď pozor!"). Pustí video dále, celou hangár ani nedýchá, napětí by se dalo krájet. Potom Kate znovu zapauzuje video na chyceném druhém bodu. Otočí se na nás, usmívá se a mlčky zdvihne dva prsty: 2 body. Ale taky "V" - vítězství. Následující věch radost asi neuvěřitelně euforické, jakou jsem kdy zažila. Nechávám se strhnout davem a objímám se se všemi znovu a znovu, z o se mi derou slzy a ani se za nás nestydím, celou to trvá několik minut, než se Kate podaří uklidnit naše emoce.

PotĀ Kate oznamuje, Ā se pokusĀ-me o tĀ™-bodovĀ½ seskok, coĀ by byly dalĀ- dva svĀtovĀ rekordy. ZnamenĀ-pĀ™echod do tĀ™etĀ-ho bodu bude vypuĀitĀ- stuhly - jakmile Kate stuhu pustĀ- z ruky, bude to znamenat pĀ™echod do dalĀ-ho bodu. Ale po takovĀ emoĀnĀ- nĀiloĀ½i je skuteĀnĀ, velmi tĀ,ĀkĀ se zaĀ-t plnĀ koncentrovat na pĀ™Ā-Ā letadle jsem se nĀkolikrĀit pĀ™istihla, Āe myslĀ-m na minulĀ½ (rekordnĀ-) seskok a ne na ten pĀ™Ā-Ā a jen silou vĀle nutila k vizualizaci pĀ™Ā-Ā-ho tĀ™-bodovĀho seskoku. Seskok dopadl dle mĀho oĀekĀivĀnĀ - tedy v sestavĀ byly nĀ-terĀ holky podpadly, pĀidovĀ rychlost neodpovĀ-dala zadĀinĀ-. VpodeĀer dne jsme nasedly do letadel k poslednĀ-mu pokusu toho dne, ale doĀilo k jakĀsi technickĀ poruĀje Skyvana a seskoky pro tento den tudĀ-Ā byly ukonĀeny.

SeĀily jsme se tedy znovu v hangĀru, kde Kate oznĀmila konec celĀ akce - o den dĀ™-ve, neĀ bylo v plĀinu. ĀĀist neproskĀkanĀ½ch seskokĀ- nĀim mĀ-la bĀ½t refundovĀna s tĀ-m, Āe kdo mĀi zĀijem, mĀ-Ā se druhĀ½ den pĀ™ipojit muĀskĀ skupinĀ s Danem BC a skĀkat organizovanĀ velĀ sestavy ve smĀ-ĀjenĀ skupinĀ (50-60way). Zprvu mne pĀ™edĀasnĀ ukonĀenĀ- akce mrzelo, ale kdyĀ½ jsem pak na veĀernĀ- pĀirty vidĀ-la, jak to umĀ- zejmĀna rusky v oslavĀ tak jsem jiĀ½ nelitovala, protoĀ½ bylo zĀ™ejmĀ, Āe na druhĀ½ den bychom stejnĀ nemohly skĀkat v plnĀm poĀtu.

VeĀernĀ- oslava se nesla v duchu dĀkovĀek, dekorovĀnĀ- novĀ½ch ĀlenĀ- 100-way klubu (takĀ jsem si doĀila pro svojnĀĀivku:-)) a koncertu skupiny Flash pants. Kdo nezaĀil, nepochopĀ:-) Rekordmanky z Japonska pĀ™inesly tradiĀnĀ- Āb a kdo chtĀl, toho do nĀj oblĀkly a ochotnĀ se s nĀ-m vyfotily. ZkouĀjely na mne to jejich sakĀ, ale nĀitĀstĀ- jsem utekla akorĀit vĀas, abych byla schopna druhĀho dne skĀkat.

Den 7 a 8

V sobotu rĀino se asi 15 holek vĀetnĀ mne pĀ™idalo k muĀskĀ formaci a skvĀle jsme si zaskĀjaly pod vedenĀ-m Dana Dougha Fortha. V nedĀli mne pak Katya naloĀila do auta, odvezla do outletu, kde jsem bĀhem 40 minut nakoupila dĀirky pro moje blĀ-zkĀ a celĀ½ zbytek dne jsme strĀivily v luna parku, kde jsme vyzkouĀjely skoro vĀejchny horskĀ drĀihy, kterĀ byly k mĀinĀ- - nĀ-terĀ ty drĀihy byly opravdu divokĀ! VeĀer jsem sedla do letadla natolik unavenĀi, Āe jsem nĀkolikrĀ usnula bĀhem podĀivĀnĀ- veĀeĀ™e a jen s velkĀ½m pĀ™emĀihĀnĀ-m jsem se probouzela do tĀ doby, neĀ mi letuĀitĀic s jĀ-dlem. Ve vteĀ™inĀ potĀ jsem usnula a probudila se aĀ½ tĀ™i hodiny pĀ™ed pĀ™istĀinĀ-m v LondĀnĀ:-) Z Lond poslala zprĀivu nĀim, aby mne vyzvedli v Praze na letiĀiti. JakĀ bylo moje pĀ™ekvapenĀ-, kdyĀ½ po pĀ™Ā-chodu do pĀ™haly kromĀ mĀ½ch rodiĀĀ- na mne Āekal Lugi s Karlem! Nedojmula jsem se k slzĀim jenom dĀ-ky tomu, Āe jsem byla v pĀ™Ā-liĀi velĀm Ājoku:-) Moc dĀkuji za to milĀ pĀ™ivĀ-tĀinĀ- kluci!

Nebudu tady dĀkovat ostatnĀ-m ĀĀastnicĀ-m, organizĀtorĀ-m, kameramanĀ-m, pilotĀ-m, baliĀĀ-m atd. VĀjichni vĀ-me, Ā velĀ sestavy nejsou o jednotlivĀch, a Āe jsou vĀ½jimeĀnĀ prĀivĀ proto, Āe vĀjichni a vĀejchno musĀ- fungovat na tu sprĀivnou chvĀ-li. Ale chci pdĀkovat tĀ-m ostatnĀ-m, bez kterĀ½ch bych se tĀto akce nikdy nemohla zĀĀastnit - Lojzek, nĀji, Āzaneta a Eva VokurkovĀi. Taky moc dĀ-ky za cennĀ rady MartinĀ, PĀitĀ, ĀEoĀĀ-kovi a Happymu a nakonec DanĀnĀpad s dortem! A pak vĀjem, co drĀ½eli palce. DĀ-ky!

VideĀ- ze seskokĀ- mĀim mnoho, ale neexistuje Ā½dnĀ½ oficiĀlnĀ- sestĀ™ih z udĀlosti. MĀ½m nejoblĀbenĀjĀ-m vide tedy krĀitĀ½ sestĀ™ih od jednĀ z argentiĀanek:

<http://vimeo.com/109683586>.

O ustavení nového světového rekordu se psalo vjude:-)